

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine

Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj : S1 2 K 024118 22 Kž

Datum donošenja: 08.03.2022. godine

Pred Apelacionim vijećem u sastavu:

Sudija Mirko Božović, predsjednik vijeća

Sudija Redžib Begić, član vijeća

Sudija Ranko Debevec, član vijeća

**PREDMET TUŽILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
protiv optuženog**

Mirze Čabaravdića

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Oleg Čavka

Branilac optuženog

Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88

Telefon: 033 707 100, 707 596; Fax: 033 707 155

Broj: S1 2 K 024118 22 Kž

Sarajevo, 08.03.2022. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljenom od sudije Mirka Božovića, kao predsjednika vijeća, te sudija Redžiba Begića i Ranka Debeveca, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne savjetnice Ivane Totić, u svojstvu zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv optuženog Mirze Čabaravdića, zbog krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine u vezi sa krivičnim djelom Obmana pri dobijanju kredita ili drugih pogodnosti iz člana 268. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branioca optuženog Mirze Čabaravdića, advokata Sanela Nezirića, izjavljenoj protiv presude Suda Bosne i Hercegovine broj S1 2 K 024118 17 K od 20.12.2021. godine, nakon održane javne sjednice vijeća, u odsutnosti uredno obavještenih, optuženog Mirze Čabaravdića i njegovog branioca, advokata Sanela Nezirića i tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Olega Čavke, dana 08.03.2022. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Odbija se, kao neosnovana, žalba branioca optuženog Mirze Čabaravdića, te se **potvrđuje** prvostepena presuda Suda Bosne i Hercegovine broj S1 2 K 024118 17 K od 20.12.2021. godine.

O b r a z l o ž e n j e

I. TOK POSTUPKA

1. Prvostepenom presudom Suda Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Sud BiH/Sud) broj S1 2 K 024118 17 K od 20.12.2021. godine, optuženi Mirza Čabaravdić je na osnovu prihvaćenog sporazuma o priznanju krivnje oglašen krivim što je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 4. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ BiH) u vezi sa krivičnim djelom Obmana pri dobijanju kredita ili drugih pogodnosti iz člana 268. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH), te mu je izrečena uvjetna osuda kojom mu je za krivično djelo za koje je oglašen krivim utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne)

godine i istovremeno određeno da se ova kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od 3 (tri) godine od dana pravosnažnosti ove presude ne počini novo krivično djelo.

2. Istom presudom, na osnovu člana 110. i 111. Krivičnog zakona BiH, odlučeno je od optuženog se oduzima imovinska korist pribavljena krivičnim djelom, i to novčani iznos u visini od 5.000,00 KM, koji iznos je optuženi dužan platiti na račun Budžeta BiH u roku 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

3. Na osnovu odredbe člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, optuženi je obavezan da nadoknadi troškove krivičnog postupka koji se odnose na troškove paušala i troškove na ime svjedoka, u iznosu od 340,00 KM, dok će u pogledu visine troškova koji se odnose na odbranu po službenoj dužnosti, sud odlučiti posebnim rješenjem, po pribavljanju potrebnih podataka.

II. ŽALBA I ODGOVOR NA ŽALBU

4. Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog Mirze Čabaravdića, advokat Sanel Nezirić i to zbog odluke oduzimanju imovinske koristi, sa prijedlogom da Apelaciono vijeće žalbu usvoji, te preinači presudu na način da ukine odluku suda u dijelu u kojem je odlučeno da se od optuženog oduzima imovinska korist pribavljena krivičnim djelom.

5. Tužilaštvo Bosne i Hercegovine (Tužilaštvo BiH/Tužilaštvo) nije dostavilo odgovor na izjavljenu žalbu.

III. JAVNA SJEDNICA VIJEĆA

6. Na osnovu člana 304. ZKP-a BiH, dana 08.03.2022. godine održana je javna sjednica vijeća Apelacionog odjeljenja, i to u odsutnosti, uredno obavještenih, optuženog Mirze Čabaravdića, njegovog branioca, advokata Sanela Nezirića i tužioca Tužilaštva BiH, Olega Čavke, a u skladu sa stavom 4. navedenog člana ZKP BiH.

7. Nakon što je ispitalo pobijanu presudu u granicama istaknutih žalbenih prigovora, a u skladu sa odredbom člana 306. ZKP-a BiH, Apelaciono vijeće je donijelo odluku kao u izreci, iz slijedećih razloga:

IV. ŽALBENI PRIGOVORI U VEZI ODLUKE O ODUZIMANJU IMOVINSKE KORISTI

A. ŽALBA BRANIOCA OPTUŽENOG

8. Branilac optuženog u žalbi ističe da je pobijana presuda nepravilna iz razloga što zaključeni sporazum o priznanju krivnje od 17.12.2021. godine uopšte ne sadrži saglasnost optuženog da se od istog oduzme imovinska korist pribavljena krivičnim djelom i to iznos od 5.000,00 KM kako je to navedeno u presudi. Nadalje, žalbom se ukazuje da Tužilaštvo niti jednim dokazom nije dokazalo da je optuženi za sebe pribavio bilo kakvu imovinsku korist, jer su sve transakcije obavljene preko računa pravnog lica „Kraljevac“ d.o.o. Viskoko. S tim u vezi branilac ističe da se u obrazloženju suda uopšte ne navodi na temelju čega je sud izveo zaključak o pribavljanju imovinske koristi o strane optuženog, te o njenoj visini kada iz navoda precizirane optužnice ne proizilazi da je isti pribavio bilo kakvu imovinsku korist.

B. ZAKLJUČAK APELACIONOG VIJEĆA

9. Analizirajući žalbene prigovore, vijeće nalazi da odbrana optuženog osporava odluku o oduzimanju imovinske koristi sa dva aspekta, i to najprije da saglasnost optuženog da se od njega oduzme imovinska korist pribavljena krivičnim djelom nije sadržana u sporazumu o priznanju krivnje, te potom da tokom postupka nije dokazano da je optuženi za sebe pribavio bilo kakvu imovinsku korist.

10. Prije svega, ovo vijeće podsjeća da je odredbom člana 110. ZKP BiH, propisano da niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom, odnosno da će se imovinska korist oduzeti sudskom odlukom kojom je utvrđeno da je krivično djelo učinjeno i da je učinjenjem tog krivičnog djela pribavljena imovinska korist, dok je članom 111. KZ BiH, određeno da će se svaka imovinska korist koja je pribavljena krivičnim djelom oduzeti od osobe čija je odgovornost utvrđena u postupku koji se vodi protiv te osobe. Takođe, odredbom člana 392. ZKP BiH propisano je da se imovinska korist pribavljena krivičnim djelom utvrđuje u krivičnom postupku po službenoj dužnosti.

11. Optuženi Mirza Čabaravdić je oglašen krivim po presudi donesenoj na osnovu sporazuma o priznanju krivnje koji je zaključio sa tužiocem. Kada je u pitanju sporazum o priznanju krivnje, vijeće nalazi da su predmet sporazuma u skladu sa odredbama člana 231. ZKP BiH uslovi pod kojima optuženi priznaje krivicu, a oni se prvenstveno odnose na vrstu i visinu krivičnopravne sankcije. Pored navedenog predmet pregovaranja kod zaključena sporazuma o priznanju krivnje mogu biti i drugi uslovi pod kojima optuženi priznaje krivicu, kao što su obaveza optuženog da svjedoči u nastavku postupka, troškovi krivičnog postupka,

oduzimanje imovinske koristi, oduzimanje/vraćanje privremeno oduzetih predmeta i slično, ali ti uslovi, kao što je to slučaj sa vrstom i visinom sankcije, ne predstavljaju obavezne elemente sporazuma, niti će u slučaju njihovog izostanka sud *a priori* sporazum odbaciti.

12. Pored toga, treba imati u vidu i odredbu člana 231. stav 6. tačka a)¹ ZKP BiH, prema kojoj je sud prilikom razmatranja sporazuma o priznanju krivnje u obavezi da provjeri da li je do sporazuma o priznanju krivnje došlo dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, kao i nakon upoznavanja o mogućim posljedicama, a koje se između ostalog odnose i na moguće posljedice vezane za oduzimanje imovinske pribavljene krivičnim djelom. Dakle, radi se o zakonskim posljedicama zaključenja sporazuma, odnosno donošenja sudske odluke kojom je utvrđeno da je krivično djelo učinjeno, koje su po svojoj prirodi izvjesne i koje nisu isključivo vezane za dispoziciju stranaka u postupku, pa i u slučajevima kada je u pitanju i sporazum o priznanju krivnje. Ovo posebno kada je riječ o oduzimanju imovinske koristi, kao posebnoj krivičnopravnoj mjeri obaveznog karaktera.

13. U tom smislu, a nasuprot žalbenim prigovorima, vijeće nalazi da kada je u pitanju oduzimanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom, za odluku suda po tom pitanju, a imajući u vidu naprijed navedne zakonske odredbe, nije neophodno da postoji saglasnost optuženog za oduzimanje imovinske koristi i da ista predstavlja sastavni dio sporazuma.

14. Pored navedenog, vijeće nalazi da iz obrazloženja presude, proizilazi da je prvostepeni sud ispoštovao odredbu člana 231. stav 6. tačka a) ZKP BiH, te da je prilikom razmatranja sporazuma provjerio da li je optuženi upoznat sa svim mogućim posljedicama zaključivanja sporazuma, a koje se između ostalog odnose i na oduzimanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom.

15. Vezano za žalbene prigovore da tokom postupka nije dokazano da je optuženi za sebe pribavio bilo kakvu imovinsku korist, kao i da to ne proizilazi iz činjeničnog opisa optužnice, ovo vijeće nalazi da su takvi prigovori suprotni sadržaju činjeničnog opisa krivičnog djela iz optužnice i izreke pobijane presude, gdje je između ostalog opisano da je, nakon što je NLB leasing u skladu sa potpisanim ugovorom izvršio uplatu na transakcijski račun „Kraljevac,, d.o.o. Visoko iznosa od 545.554,54 KM, a od kojeg iznosa je direktor navedene firme Čabarabdić Mirza u skladu sa dogovorom sa braćom Barbić za sebe zadržao iznos od 5.000,00 KM, dok je preostalih 540.554,54 KM uplatio na transakcijski račun pravnog lica „ Bar-floor“ d.o.o. Kiseljak. Zaključenjem sporazuma o priznanju krivnje optuženi

¹ Prilikom razmatranja sporazuma o priznanju krivice, Sud provjerava: „ da li je do sporazuma o priznanju krivice došlo dobrovoljno, svjesno i s razumijevanjem, kao i nakon upoznavanja o mogućim posljedicama, uključujući i posljedice vezane za imovinskopravni zahtjev, oduzimanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom, i troškove krivičnog postupka.“

je u potpunosti prihvatio ovakav činjenični opis krivičnog djela iz optužnice, te je po njemu i priznao krivicu. Pored toga ovo vijeće nalazi da iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud zaključio da ima dovoljno dokaza koji potkrepljuju krivicu optuženog, kao i da je u aneksu presude taksativno naveo sve te dokaze.

16. Iz svega izloženog proizilazi da se neosnovano žalbom optuženog pobija pravilnost i zakonitost pobijane presude, i to u odnosu na odluku o oduzimanju imovinske koristi, pa je stoga, a na osnovu člana 313. ZKP BiH žalbu branioca optuženog valjalo odbiti kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrditi.

Zapisničar:

Pravna savjetnica

Ivana Totić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Mirko Božović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.